

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

Με τον Χριστό αλλά και με τις Εικόνες του επί της
γης, τους Ανθρώπους

Ιερά Μητρόπολις

Καισαριανής, Βύρωνος

& Υμηττού

Ιερός Καθεδρικός Ναός

Αγίας Τριάδος Βύρωνος

ΤΟ ΨΗΦΙΑΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΚΗΣ ΜΑΣ ΖΩΗΣ

Τεύχος 2

ΑΠΡΙΛΙΟΣ-ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΛΙΟΣ 2014

Συνάντηση

Με τον Χριστό αλλά και με τις Εικόνες Του
επί της γης, τους Ανθρώπους

Ενοριακό Ψηφιακό Περιοδικό

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΒΥΡΩΝΟΣ & ΥΜΗΤΤΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:

Ιερός Καθεδρικός Ναός

Αγίας Τριάδος Βύρωνος

Κορυτσάς 1 & Κωνσταντιλιέρη,

161 31 Βύρωνας,

Τηλ. 210 7660 859

fax: 213 0291680

www.agiatriadavyrona.gr

e-mail: agia_triada@hotmail.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ &

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:

Αιδεσ. Πρωτοπρεσβύτερος

Στέφανος Κωστόπουλος

Η Αναγνώριση – Η Απόρριψη.....2
Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καισαριανής,
Βύρωνος & Υμηττού κ.κ. Δανιήλ.

Η Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Τ. Δώρων.....6
Του Ιωάννου Φουντούλη

Αφιέρωμα στην Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα.....13

Πέρασε ένας χρόνος ραδιοφώνου.....20
Του π. Στεφάνου Κωστοπούλου.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία: διαρκής Πεντηκοστή.....23
Του π. Άθαν. Γιέβιτις

Φωτογραφίες των Ιερών Παρεκκλησίων μας.....27

Η Αναγνώριση - Η Απόρριψη

Τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ κ.κ. ΔΑΝΙΗΛ.

Στήν ἱστορική πορεία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἰδιαίτερώς κατά τίς τελευταῖες ἡμέρες τῆς ἐπιγείου ζωῆς του συναντᾶμε δύο πρόσωπα, τά ὁποῖα δέν μποροῦμε νά προσπεράσουμε ἀδιάφορα. Εἶναι τά πρόσωπα τῆς ἀμαρτωλοῦ γυναικός τῆς Βηθανίας καί τοῦ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτη, τοῦ ὄντος ἐκ τοῦ ἱεροῦ συλλόγου τῶν Δώδεκα μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ καί γενομένου προδότου τοῦ Διδασκάλου του. Στά πρόσωπα αὐτά ἐπικεντρώνει τό ἐνδιαφέρον μας ἡ Ἐκκλησία τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ, ἀφοῦ καί τά δύο ἔδρασαν δύο ἡμέρες πρίν τό θάνατο τοῦ Θεανθρώπου.

Τά δύο ἱστορικά αὐτά πρόσωπα ἔχουν πολλά κοινά σημεῖα καί μιᾶ διαφορά:

α' Οἱ ἐνέργειες ἀμφοτέρων, τόσον ἡ μετάνοια τῆς πόρνῃς ὅσον καί ἡ προδοσία τοῦ μαθητοῦ, ἔχουν σχέση μέ τό χρῆμα. Ἡ πόρνη μέ τή μετάνοιά της ἔπαυσε νά ἐμπορεύεται τό σῶμα της. Ὁ μαθητής μέ τήν προδοσία ἐκπόρνευσε τήν ψυχή του διά τόν ἔρωτα τῶν χρημάτων.

β' Ἡ πόρνη ἐμπορεύετο τό σῶμα της. Στή πορνεία της διεσπᾶτο ἡ μοναδικότητα τῆς ἀνθρώπινης ἐπικοινωνίας καί ἡ ἀπόλυτη συντροφικότητα. Ἀπό τήν ἀνθρώπινη ἐπικοινωνία ἀπεσπᾶτο ἡ σωματική καί μετεβάλλετο σέ ἀντικείμενο οἰκονομικῆς συναλλαγῆς. Ἡ δέ συντροφικότητα παρεχώρει τή θέση της εἰς τήν ὀδυνηρή ἀνεστιότητα. Στήν πορνεία, τό ἀνθρώπινο σῶμα ὑποκαθιστᾶ τό ἀνθρώπινο πρόσωπο καί ὑποβαθμίζεται σέ ἐργαλεῖο ἐμπορευσίμου ἡδονῆς.

Τήν ἴδια στιγμή ὁ μαθητής διαπραγματεύεται τήν πνευματική του ὄντοτητα μέ τήν ἔμμισθη προδοσία. Ἡ πρώτη ἐπώλη τό σῶμα. Ὁ δέ δεύτερος τήν ψυχή του.

γ' Καί οἱ δύο εἶναι πρότυπα. Ἡ μὲν μέ τήν μετάνοιά της, ἔγινε πρότυπο ἐλπίδος. Ὁ δέ μέ τήν προδοσία του, ἔγινε πρότυπο ἀπορρίψεως.

δ' Ἀμφότεροι ἀντιπροσωπεύουν τίς δύο στάσεις τῶν ἀνθρώπων ἔναντι τοῦ Θεανδρικοῦ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ πρώτη στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀνεγνώρισε τόν Λυτρωτήν Θεόν της. Ὁ δεύτερος στό ἴδιο πρόσωπο ἀπέρριψε τόν ἀγαπῶντα καί συγχωροῦντα Θεόν.

Εἶναι γνωστό ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός μέ τήν διδασκαλία Του ἐξηφάνισε πάσαν ἀφορμὴν διαιρέσεως τῶν ἀνθρώπων. Αὐτός, λοιπόν, ὁ Ὅποιος «εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε» καί συνῆψε τούς πάντας εἰς τήν Μίαν Ποίμνην, τήν Μίαν Ἀγίαν Καθολικὴν καί Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν, εἰσήγαγε καί τήν μοναδικήν διάκρισιν τῶν ἀνθρώπων σέ πιστούς καί ἄπιστους, σέ μετανοημένους διὰ τήν ἔκπτωσίν των ἐκ τῆς ζωῆς καί ἀμετανοήτους. Ἡ πρώτη ἀντιπροσωπεύει τούς ἀναγνωρίζοντας τήν θεότητα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ μαθητής ἀντιπροσωπεύει τούς ἀπορρίπτοντας τόν Ἰησοῦν Χριστόν ὡς Θεόν.

Μέ ἰδιαίτερο λυρισμό ἢ ὕμνολογία τῆς Ἐκκλησίας συμπλέκει τά δύο αὐτά θέματα καί πρόσωπα: «Σέ τόν τῆς Παρθένου Υἱόν, πόρνη ἐπιγνοῦσα Θεόν, ἔλεγεν ἐν κλαυθμῷ δυσωποῦσα...». Καί: «Ὅτε ἡ ἁμαρτωλὸς προσέφερε τό μῦρον, τότε ὁ μαθητής συνεφώνει τοῖς παρανόμοις· ἡ μὲν ἔχαιρε κενοῦσα τό πολύτιμον, ὁ δέ ἔσπενδε πωλῆσαι τόν ἀτίμητον· αὐτὴ τόν Δεσπότην ἐπεγίνωσκεν, οὗτος τοῦ Δεσπότην ἐχωρίζετο· αὐτὴ ἠλευθεροῦτο καί ὁ Ἰούδας δοῦλος ἐγεγόνει τοῦ ἐχθροῦ...»

ε' Ἡ ἁμαρτωλὸς γυναῖκα ἔπασχε τό πονηρό πάθος τῆς αἰσχροῦς ἁμαρτίας τῆς φιληδονίας. Ὁ προδότης ἔπασχε τό ἄτιμον πάθος τῆς φιλαργυρίας.

στ' Ἡ διαφορὰ μεταξύ των εἶναι ὅτι ἡ ἁμαρτία δέν ἐμπόδισε τήν γυναῖκα νά πιστέψει εἰς τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ καί νά ἀναγνωρίσει τόν Ἰησοῦν Χριστόν ὡς τόν ἀληθινόν καί ζῶντα Θεόν. Ἀντιθέτως, ἡ ἁμαρτία ἠμπόδισε τόν Ἰούδα νά ἀναγνωρίσει τόν Ἰησοῦν Χριστόν ὡς Θεόν.

Τό μήνυμα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὅτι ὅλοι εἴμαστε ἀμαρτωλοί. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τό διακηρύσσει κατηγορηματικῶς: «Πάντες γάρ ἡμαρτον καί ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ». (Ρωμ. γ' 24). Ἡ ἀμαρτία εἶναι στέρησις τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. Ὡστόσο ὁ Θεός ἔδωσε τή δυνατότητα σ' ὅλους νά δικαιωθοῦν, νά ἀποκατασταθοῦν ἀπέναντί Του, «δικαιούμενοι δωρεάν τῇ αὐτοῦ χάριτι διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ». (Ρωμ. γ' 24).

Ὁ Θεός ὡς μοναδικήν προϋπόθεσιν διὰ νά δικαιώσῃ τόν ἄνθρωπον, νά τόν ἀπαλλάξῃ τῆς τιμωρίας ἐπειδή παραβαίνει τό θέλημά Του καί νά συγχωρήσῃ τίς ἀμαρτίες του θέτει τήν πίστιν, τήν ἀναγνώρισιν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καί ὄν ἀπέστειλεν εἰς τόν κόσμον Ἰησοῦν Χριστόν. Αὕτη ἡ Παύλειος θεολογία εὐρίσκεται εἰς τήν βάσιν τῆς σωτηριολογίας τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἡ πόρνη γυναίκα, ἃν καί ἀμαρτωλός βεβυθισμένη εἰς τόν βόρβορον τῆς φιλήδονης ζωῆς, ἐξυψώθηκε σέ πρότυπο μετανοίας, πίστεως καί ἐλπίδος γιά τόν ἄνθρωπο. Ὁ μαθητής, ἃν καί εὐνοήθηκε ποικιλοτρόπως ἀπό τόν Θεό, μέ κορυφαίαν αὐτήν τοῦ νά εἶναι αὐτόπτης καί αὐτήκοος μάρτυς ὅσων ὁ Ἰησοῦς ἐποίησεν καί ἐδίδαξεν, δέν κατόρθωσε νά ξεπεράσῃ τόν ἐγωϊσμόν του καί νά προσκυνήσῃ τόν σαρκωθέντα Θεόν. Ἡ ἀμαρτωλός ὑπέταξε ἑαυτήν εἰς τόν νόμον τῆς πίστεως. Ὁ μαθητής ἐπεδίωξε νά ὑποτάξῃ τόν Θεόν στίς ἰδικές του ἐπιθυμίες καί ἀντιλήψεις. Ἡ πρώτη ἐσώθη. Ὁ δεύτερος κατεκρίθη.

Ἄς παρακαλέσουμε τόν Θεόν νά μᾶς δίδῃ τήν μετάνοια τῆς πόρνης καί νά μᾶς γλιτώνῃ ἀπό τήν ἀθλιότητα τοῦ προδότη μαθητή.

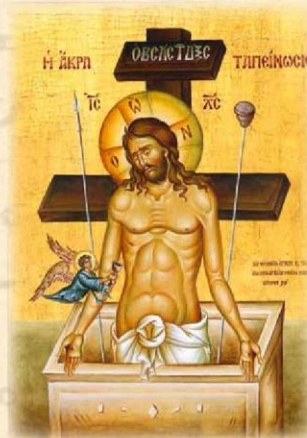
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ & ΥΜΗΤΤΟΥ

**ΙΕΡΟΣ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΣ ΝΑΟΣ
ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ
ΒΥΡΩΝΟΣ**

Κορυτσάς 1 & Κωνσταντιλιέρη, 161 31 Βύρωνας,

Τηλ. 210 7660 859 - fax: 213 0291680

www.agiatriadavyrona.gr Email: agia_triada@hotmail.gr

Τό Σάββατο 5 Ἀπριλίου 2014 στίς 7.00 τό ἀπόγευμα

στόν Ἱερό Καθεδρικό Ναό τῆς Ἀγίας Τριάδος

θά πραγματοποιηθεῖ:

Μουσική Θρησκευτική Ἐκδήλωση
μέ Ὕμνους τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος

Τούς Ὕμνους θά ψάλλει

γυναικεία χορωδία συνεργαζόμενη μέ τόν Ἱερό Ναό μας.

Εἴσοδος Ἐλεύθερη

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ:

Ν. ΕΛΒΕΤΙΑ - ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΕΑ (203-204)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ - ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ - ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ - ΑΚΑΔΗΜΙΑ (054)

ΓΛΥΦΑΔΑ - ΒΥΡΩΝΑ - ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ - ΓΛΥΦΑΔΑ (140)

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ - ΣΥΝΤΑΓΜΑ (209)

ΤΡΟΛΕΪ: ΠΑΤΗΣΙΑ - Ν.ΕΛΒΕΤΙΑ ΒΥΡΩΝΑ - ΠΑΤΗΣΙΑ (11)

Η Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων

Του Ιωάννου Φουντούλη

Μπορούμε νά ὀνομάσουμε χωρίς ὑπερβολή τή Λειτουργία αὐτή, μαζί μέ τά λειτουργικά χειρόγραφα, «Λειτουργία τῆς Μεγάλης Τεσσαρα-κοστῆς», γιατί πραγματικά ἀποτελεῖ τήν πιό χαρακτηριστική ἀκολουθία τῆς ιερᾶς αὐτῆς περιόδου. Εἶναι δυστυχῶς ἀλήθεια ὅτι πολλοί ἀπό τούς χριστιανούς ἀγνοοῦν τελείως τήν ὕπαρξί της, ἢ τήν ξεύρουν μόνο ἀπό τό ὄνομα, ἢ καί ἐλάχιστες φορές τήν ἔχουν παρακολουθήσει. Δέν πρόκειται νά τούς μεμφθοῦμε γι' αὐτό.

Ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων τελεῖται σήμερα στούς ναούς μας τό πρωί τῶν καθημερινῶν τῆς Τεσσαρακοστῆς, ἡμερῶν δηλαδή ἐργασίμων, καί γι' αὐτό λίγοι εἶναι ἐκεῖνοι πού δέν δεσμεύονται κατὰ τίς ὥρες αὐτές ἀπό τά ἐπαγγέλματα ἢ τήν ὑπηρεσία των. Τά τελευταῖα χρόνια γίνεται μιᾶ πολύ ἐπαινετή προσπάθεια ἀξιοποιήσεώς της. Σέ πολλούς ναούς τελεῖται κάθε Τετάρτη ἀπόγευμα, σέ ὥρες πού πολλοί, ἂν ὄχι ὅλοι οἱ πιστοί, ἔχουν τή δυνατότητα νά παρευρεθοῦν στήν τέλεσί της.

Τό ὄνομά της ἡ Λειτουργία αὐτή τό πῆρε ἀπό τήν ἴδια τή φύση της. Εἶναι στήν κυριολεξία Λειτουργία «προηγιασμένων δώρων». Δέν εἶναι δηλαδή λειτουργία ὅπως οἱ ἄλλες γνωστές λειτουργίες τοῦ Μεγάλου Βασιλείου καί τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου, στίς ὁποῖες ἔχομε προσφορά καί καθαγιασμό Τιμίων Δώρων. Τά Δῶρα εἶναι καθαγιασμένα,

προηγουμένα, από άλλη Λειτουργία, πού έτελέσθη σέ άλλη ήμέρα. Τά προηγουμένα δώρα προτίθενται κατά τήν λειτουργία τών Προηγουμένων γιά νά κοινωνήσουν άπ' αυτά καί νά άγιασθοῦν οί πιστοί. Μέ άλλα λόγια ή λειτουργία τών προηγουμένων εἶναι μετάληψις, κοινωνία.

Γιά νά κατανοήσουμε τήν γενεσιουργό αίτία τῆς Λειτουργίας τών Προηγουμένων πρέπει νά ανατρέξωμε στήν ιστορία της. Οί ρίζες της βρίσκονται στήν άρχαιοτάτη πράξη τῆς 'Εκκλησίας μας. Σήμερα ἔχομε τή συνήθεια νά κοινωνοῦμε κατά άραιά χρονικά διαστήματα. Στούς πρώτους ὅμως αἰῶνες τῆς ζωῆς τῆς 'Εκκλησίας οί πιστοί κοινωνοῦσαν σέ κάθε Λειτουργία, καί μόνον ἐκεῖνοι πού εἶχαν ὑποπέσει σέ διάφορα σοβαρά άμαρτήματα άπεκλείοντο γιά ἓνα ὠρισμένο χρονικό διάστημα άπό τήν μετάληψη τών άγίων Μυστηρίων. Κοινωνοῦσαν δηλαδή οί πιστοί άπαραιτήτως κάθε Κυριακή καί κάθε Σάββατο καί ένδιαμέσως τῆς έβδομάδος ὅσες φορές έτελεῖτο ή θεία λειτουργία, τακτικῶς ή έκτάκτως στίς έορτές πού έτύχαινε νά συμπέσουν έντός τῆς έβδομάδος. Ὁ Μέγας Βασίλειος μαρτυρεῖ ὅτι οί χριστιανοί τῆς έποχῆς του κοινωνοῦσαν τακτικῶς τέσσερες φορές τήν έβδομάδα, δηλαδή τήν Τετάρτη, Παρασκευή, Σάββατο καί Κυριακή (έπιστολή 93). Ἐν πάλει δέν ἦτο δυνατόν νά τελεσθῇ ένδιαμέσως τῆς έβδομάδος ή Θεία Λειτουργία, τότε οί πιστοί κρατοῦσαν μερίδες άπό τήν θεία κοινωνία τῆς Κυριακῆς καί κοινωνοῦσαν μόνοι τους ένδιαμέσως τῆς έβδομάδος. Τό ἔθιμο αὐτό τό έπιδοκιμάζει καί ὁ Μέγας Βασίλειος.

Στά Μοναστήρια καί ιδιαίτερα στά έρημικά μέρη, ὅπου οί μοναχοί δέν εἶχαν τήν δυνατότητα νά παρευρεθοῦν σέ άλλες λειτουργίες έκτός τῆς Κυριακῆς, ἔκαμαν ὅ,τι καί οί κοσμικοί. Κρατοῦσαν δηλαδή άγιασμένες μερίδες άπό τήν Κυριακή ή τό Σάββατο καί κοινωνοῦσαν κατ' ίδίαν. Οί μοναχοί ὅμως άποτελοῦσαν μικρές ή μεγάλες ὁμάδες καί ὅλοι ἔπρεπε νά προσέλθουν καί νά κοινωνήσουν κατά τίς ιδιωτικές αὐτές κοινωνίες. Ἐτσι αρχίζει νά διαμορφώνεται μία μικρά άκολουθία. Ὅλοι μαζί προσηύχοντο πρό τῆς κοινωνίας καί ὅλοι μαζί εὐχαριστοῦσαν τόν Θεό, πού τούς άξίωσε νά κοινωνήσουν. Ἐν ὑπῆρχε καί ιερεύς, αὐτός τούς προσέφερε τήν θεία κοινωνία. Αὐτό ἐγίνετο μετά τήν άκολουθία τοῦ έσπερινοῦ ή τῆς Θ' ὥρας (3 μ.μ.), γιατί οί μοναχοί ἔτρωγαν συνήθως μία φορά τήν ήμέρα, μετά τόν έσπερινό. Σιγά-σιγά θέλησαν νά έντάξουν τήν κοινωνία τους αὐτή στά πλαίσια μιᾶς άκολουθίας, πού νά ὑπενθυμίζει τήν θεία λειτουργία.

Κατά τόν τρόπο αυτόν διεμορφώθη ἡ ἀκολουθία τῶν Τυπικῶν (δηλαδή κατὰ τόν τύπον τῆς Θείας Λειτουργίας), πρὸς τό τέλος τῆς ὁποίας κοινωνοῦσαν. Αὐτή εἶναι ἡ μητρική μορφή τῆς Προηγιασμένης.

Ἄς ἔλθωμε τώρα στήν Τεσσαρακοστή. Ἡ Θεία Λειτουργία κατὰ τήν περίοδο αὕτη ἐτελεῖτο μόνον κατὰ τὰ Σάββατα καί τίς Κυριακές. Παλαιό ἔθιμο ἐπικυρωμένο ἀπό ἐκκλησιαστικούς κανόνες ἀπηγόρευε τήν τέλεσι τῆς θείας λειτουργίας κατὰ τίς ἡμέρες τῆς ἐβδομάδος, γιατί αὐτές ἦσαν ἡμέρες νηστείας καί πένθους. Ἡ τέλεσις τῆς Θείας Λειτουργίας ἦταν κάτι τό ἀσυμβίβαστο πρὸς τόν χαρακτήρα τῶν ἡμερῶν αὐτῶν. Ἡ Λειτουργία εἶναι πασχάλιο μυστήριον, πού ἔχει ἔντονον τόν πανηγυρικό, τόν χαρμόσυνο, τόν ἐπινικό χαρακτήρα. Αὐτό ὅμως γεννοῦσε ἕνα πρόβλημα. Οἱ χριστιανοί ἔπρεπε νά κοινωνήσουν δύο φορές τοῦλάχιστον ἀκόμη κατὰ τήν ἐβδομάδα, τό ὀλιγώτερον δηλαδή κατὰ τίς ἐνδιάμεσες ἡμέρες, τήν Τετάρτη καί τήν Παρασκευή, πού μνημονεύει καί ὁ Μέγας Βασίλειος. Ἡ λύσις ἤδη ὑπῆρχε: Οἱ πιστοί θά κοινωνοῦσαν ἀπό Προηγιασμένα Ἅγια. Οἱ ἡμέρες αὐτές ἦσαν ἡμέρες νηστείας. Νηστεία τήν ἐποχή ἐκείνη ἐσήμαινε πλήρη ἀποχή τροφῆς μέχρι τήν δύσι τοῦ ἡλίου. Ἡ κοινωνία λοιπόν θά ἔπρεπε νά κατακλείσῃ τήν νηστεία, νά γίνῃ δηλαδή μετὰ τήν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ.

Στό σημεῖο αὐτό συνδέεται ἡ ἱστορία μέ τήν σημερινή πρᾶξι. Ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων εἶναι σήμερα ἀκολουθία ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία προστίθεται ἡ παράθεσις τῶν δώρων, οἱ προπαρασκευαστικές εὐχές, ἡ θεία κοινωνία καί ἡ εὐχαριστία ὕστερα ἀπό αὐτήν. Ἡ διαμόρφωσις της μέσα στό ὅλο πλαίσιο τῆς Τεσσαρακοστῆς τῆς ἔδωσε ἕνα ἔντονον «πενθηρό», κατὰ τόν Θεόδωρο Στουδίτη, χαρακτήρα (Ἑρμηνεία τῆς Θείας Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων). Μέ τόν ἑσπερινό συμπλέκονται τροπάρια κατανυκτικά, οἱ ἱερεῖς φέρουν πένθιμα ἄμφια, ἡ ἁγία τράπεζα καί τά τίμια δῶρα εἶναι σκεπασμένα μέ μαῦρα καλύμματα, οἱ εὐχές εἶναι γεμᾶτες ταπείνωσι καί συντριβή. «Μυστικώτερα εἰς πᾶν ἡ τελετή γίνεται», κατὰ τόν ἴδιο Πατέρα.

Καιρός νά ρίξουμε μιά ματιά σ' αὐτήν τήν ἴδια τήν Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, στή μορφή πού ὕστερα ἀπό μακρά ἐξέλιξη ἀποκρυσταλώθηκε καί κατὰ τήν ὁποία τελεῖται σήμερα στούς ναούς μας. Ἦδη ἐπισημάνσαμε τά δύο

λειτουργικά στοιχεία που την συνθέτουν: την ακολουθία του Ἑσπερινοῦ καί την Θεία Κοινωνία. Τό πρώτο μέρος της ἀποτελεῖ ὁ συνήθης ἑσπερινός τῆς Τεσσαρακοστῆς μέ μικρές μόνο τροποποιήσεις.

Ὁ ἱερεύς κατά τήν ψαλμωδία τῆς Θ' ὥρας ἐνδύεται τήν ἱερατική του στολή καί θυμιᾷ. Ἡ ἑναρξίς γίνεται μέ τό «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...» κατά τόν τύπο τῆς Θείας Λειτουργίας. Ἀναγινώσκεται ὁ προοιμιακός, ὁ 103ος δηλαδή ψαλμός, πού περιγράφει τό δημιουργικό ἔργο τοῦ Θεοῦ· «Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου τόν Κύριον Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα...». Εἶναι τό προοίμιο τοῦ ἑσπερινοῦ, ἀλλά καί ὅλης τῆς ἀκολουθίας τοῦ νυχθημέρου, πού ἀρχίζει, ὡς γνωστό, κατά τόν ἐβραϊκό τρόπο, ἀπό τήν ἑσπέρα· πρῶτο μέρος τοῦ εἰκοσιτετραώρου θεωρεῖται ἡ νύκτα. Ὑστερα ὁ διάκονος, ἢ ἐν ἀπουσίᾳ του ὁ ἱερεύς, θέτει στό στόμα τῶν πιστῶν τά αἰτήματα τῆς προσευχῆς· «Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», τά εἰρηνικά. Ἀκολουθεῖ ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ΙΗ' καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου· «Πρός Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα καί εἰσήκουσέ μου...» (Ψαλμοί 119-133). Εἶναι τό τμήμα τοῦ Ψαλτηρίου πού ἔχει καθορισθῇ νά ἀναγινώσκεται κατά τοὺς ἑσπερινούς τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Ὁ ἱερεύς ἐν τῷ μεταξύ ἐτοιμάζει στήν Πρόθεσι τά Προηγιασμένα -ἀπό τήν Λειτουργία τοῦ προηγουμένου Σαββάτου ἢ τῆς Κυριακῆς- Τίμια Δῶρα. Ἀποθέτει τόν Ἅγιο Ἄρτο στό Δισκάριο, κάμνει τήν ἔνωσι τοῦ οἴνου καί τοῦ ὕδατος στό Ἅγιο Ποτήριο καί τά καλύπτει. Ὁ ἑσπερινός συνεχίζεται μέ τήν ψαλμωδία τῶν ψαλμῶν τοῦ λυχνικοῦ καί τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων τῶν ἐκάστοτε ἡμερῶν, πού περιλαμβάνονται στούς τελευταίους στίχους τῶν ψαλμῶν αὐτῶν καί γίνεται ἡ εἴσοδος. Διαβάζονται δύο ἀναγνώσματα ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη, ἕνα ἀπό τήν Γένεσι καί ἕνα ἀπό τό βιβλίον τῶν Παροιμιῶν. Θά σταθοῦμε γιά λίγο στήν κατανυκτική ψαλμωδία τοῦ «Κατευθυνθήτω», τοῦ δευτέρου στίχου τοῦ 140οῦ ψαλμοῦ. Ψάλλεται μετά ἀπό τά ἀναγνώσματα ἕξ φορές, ἀπό τόν ἱερέα καί τοὺς χορούς, ἐνῶ ὁ ἱερεύς θυμιᾷ τήν Ἁγία Τράπεζα.

«Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου·

ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή»..

Κατόπιν γίνεται ἡ ἐκτενὴς δέησις ὑπὲρ τῶν τάξεων τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, τῶν Κατηχομένων, τῶν ἐτοιμαζομένων διὰ τὸ ἅγιον Βάπτισμα, «τῶν πρὸς τὸ φῶτισμα εὐτρεπιζομένων», καὶ τῶν πιστῶν. Καί μετὰ τὴν ἀπόλυσι τῶν Κατηχομένων ἔρχεται τὸ δεῦτερο μέρος, ἡ κοινωνία τῶν μυστηρίων.

Τὴν μεταφορὰ τῶν Προηγιασμένων Δώρων ἀπὸ τὴν Πρόθεσι στό Θυσιαστήριον, ποὺ γίνεται μέ ἄκρα κατάνυξι, ἐνῷ οἱ πιστοὶ προσπίπτουν «μέχρις ἐδάφους» συνοδεύει ἡ ψαλμωδία τοῦ ἀρχαίου ὕμνου «Νῦν αἱ δυνάμεις»:

«Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν

σύν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν·

ἰδοὺ γάρ εἰσπορεύεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ἰδοὺ θυσία μυστικὴ τετελειωμένη δορυφορεῖται.

Πίστει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν,

ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενόμεθα.

Ἀλληλούϊα».

Ἡ προπαρασκευὴ γιὰ τὴν Θεία Κοινωνία περιλαμβάνει κυρίως τὴν Κυριακὴ προσευχή (Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς... τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον...», ἀκολουθεῖ ἡ Κοινωνία καὶ μετ' αὐτὴν ἡ εὐχαριστία. Καὶ ἡ Λειτουργία κλείνει μέ τὴν κατανυκτικὴ ὀπισθάμβωνο εὐχή. Εἶναι δέησις ποὺ συνδέει τὴν τέλεσι τῆς κατανυκτικῆς αὐτῆς Λειτουργίας πρὸς τὴν περίοδο τῶν Νηστειῶν. Ὁ πνευματικὸς ἀγὼν τῆς Τεσσαρακοστῆς εἶναι σκληρὸς, ἀλλὰ καὶ ἡ νίκη κατὰ τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν εἶναι βεβαία γιὰ τοὺς ἀγωνιζομένους τὸν καλὸν ἀγῶνα. Ἡ Ἀνάστασις δὲν εἶναι μακρὰν. Ἄς τὴν διαβάσωμε προσεκτικὰ. Εἶναι ἀπὸ τὰ ωραιότερα ἐκκλησιαστικὰ κείμενα:

«Δέσποτα παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰ πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως· ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ θεοχάρακτα γράμματα

τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ, παράσχου καί ἡμῖν, ἀγαθέ, τόν ἀγῶνα τόν καλόν ἀγωνίσασθαι, τόν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τήν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τάς κεφαλάς τῶν ἁοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς τε τῆς ἁμαρτίας ἀναφανῆναι καί ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καί τήν ἁγίαν ἀνάστασιν».

Ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων εἶναι μία ἀπό τίς ωραιότερες καί κατανυκτικότερες ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀλλά συγχρόνως καί μία διαρκῆς πρόσκλησις γιά τήν συχνή κοινωνία τῶν θείων μυστηρίων. Μιά φωνή ἀπό τά βάθη τῶν αἰώνων, ἀπό τήν ἀρχαία ζωντανή παράδοσι τῆς Ἐκκλησίας. Φωνή πού λέγει ὅτι ὁ πιστός δέν μπορεῖ νά ζῇ τήν ζωή τοῦ Χριστοῦ ἄν δέν ἀνανεώνη διαρκῶς τήν ἔνωσί του μέ τήν πηγὴ τῆς ζωῆς, τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Κυρίου. Διότι ὁ Χριστός εἶναι «ἡ ζωή ἡμῶν» (Κολοσ. 3, 4).

Ἀπό τό βιβλίο,

ΛΟΓΙΚΗ ΛΑΤΡΕΙΑ, ἐκδ. Ἀ. Δ.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ - ΒΥΡΩΝΟΣ & ΥΜΗΤΤΟΥ

ΙΕΡΟΣ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΒΥΡΩΝΟΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

ΤΟΥ Ι. ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ ΑΓ. ΛΑΖΑΡΟΥ
ΒΥΡΩΝΟΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Τὴν **11ην Ἀπριλίου** παραμονὴν τῆς ἑορτῆς καὶ ὥραν **6:00 μ.μ.** θὰ ψαλῇ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός μετ' ἄρτοκλασίας καὶ Θεοῦ κηρύγματος.

Τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς **12ην Ἀπριλίου** καὶ ὥραν **7:00 π.μ.**, θὰ τελεσθῇ ὑπαίθρια Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία μετὰ Θεοῦ κηρύγματος, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας **κ. κ. Δανιήλ**.

Τὴν **ἐσπέραν** τῆς κυριωνύμου ἡμέρας καὶ ὥραν **6:00 μ.μ.** θὰ ψαλῇ Ἑσπερινός καὶ Παράκλησις εἰς τὸν Ἅγιον Λάζαρον.

Προσκαλοῦνται οἱ φιλέορτοι
ὅπως τιμήσωσι τὴν ἑορτὴν καὶ πανήγυριν ταύτην.

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ:

Ν. ΕΛΒΕΤΙΑ - ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΕΑ (203-204)

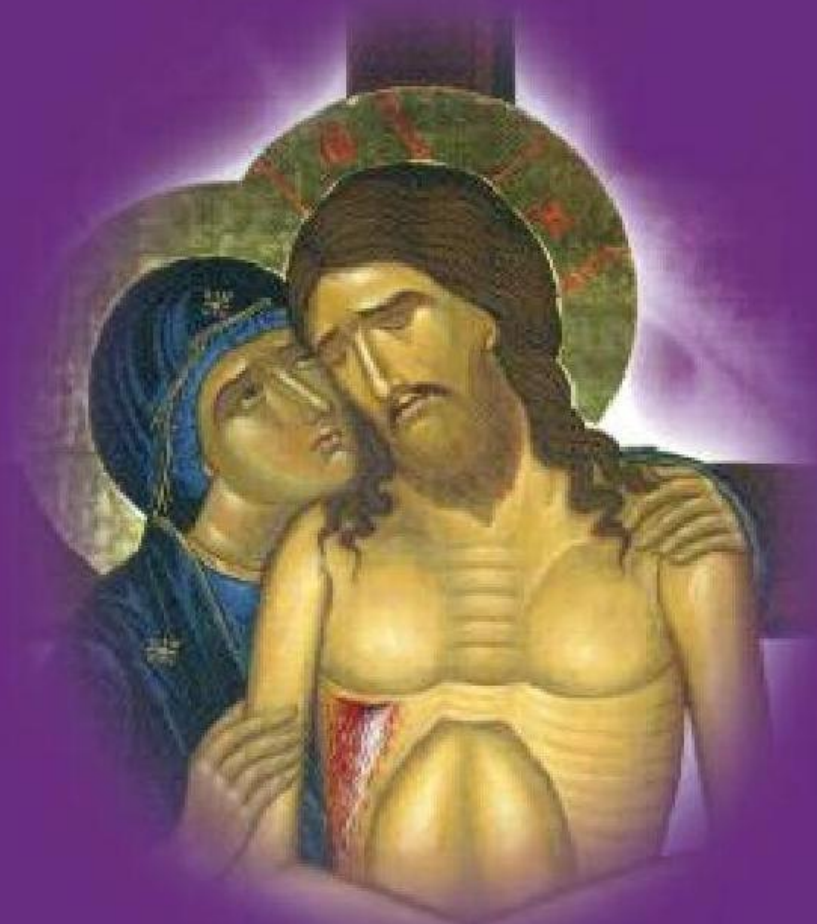
ΑΚΑΔΗΜΙΑ - ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ - ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ - ΑΚΑΔΗΜΙΑ (054)

ΓΛΥΦΑΔΑ - ΒΥΡΩΝΑ - ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ - ΓΛΥΦΑΔΑ (140)

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ - ΣΥΝΤΑΓΜΑ (209)

ΤΡΟΛΕΪ: ΠΑΤΗΣΙΑ - Ν.ΕΛΒΕΤΙΑ ΒΥΡΩΝΑ - ΠΑΤΗΣΙΑ (11)

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΑ

Καταγγέλλων τό μαρτύριον τοῦ Θεοῦ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ 2013

Αφιέρωμα στην Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα

ΣΑΒΒΑΤΟ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ:

Κάποτε ο Λάζαρος, ο οποίος έμενε στη Βηθανία, αρρώστησε βαριά και οι αδερφές του – η Μάρθα και η Μαρία – έστειλαν μήνυμα στον Ιησού να έρθει να τον βοηθήσει. Εκείνος βέβαια γνώριζε από πριν ότι ο φίλος του πέθανε, έφτασε όμως με τους μαθητές του στο σπίτι του φίλου του τέσσερις μέρες αργότερα. Μόλις είδε όλον τον κόσμο που είχε συγκεντρωθεί να κλαίει για τον άδικο και πρόωρο θάνατο του Λαζάρου συγκινήθηκε παρά πολύ. Ξεκίνησαν δε όλοι μαζί και πήγαν στον τάφο. Εκεί διέταξε να ανοίξουν την είσοδο του τάφου και με δυνατή φωνή – αφού είχε προσευχηθεί στο θεό Πατέρα – είπε: «Λάζαρε, έβγα έξω». Ο πεθαμένος βγήκε τυλιγμένος με τα σάβανα και ο Ιησούς ζήτησε να τον λύσουν. Μετά το θαύμα αυτό πολλοί Ιουδαίοι πίστεψαν, ενώ άλλοι έτρεξαν στους Φαρισαίους για να τους περιγράψουν το τι έγινε. Η ανάσταση του Λαζάρου είναι το τελευταίο θαύμα του Κυρίου κατά τη διάρκεια της παρουσίας Του στη γη.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ:

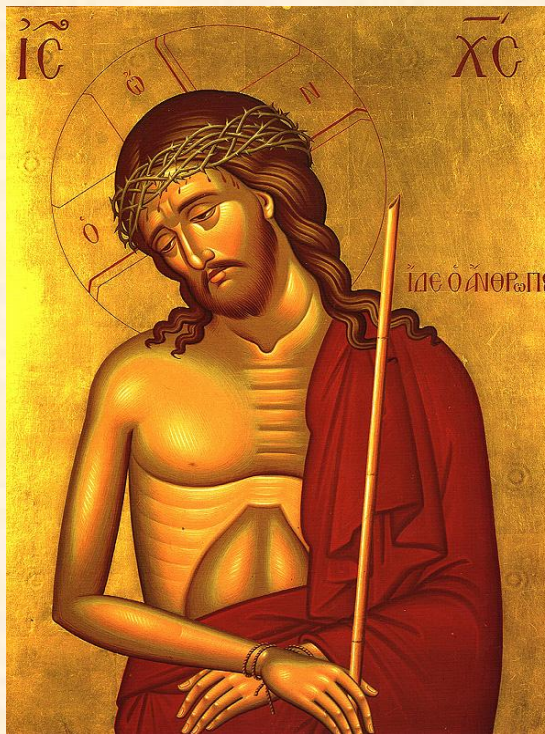
Γιορτάζουμε τη θριαμβευτική είσοδο του Κυρίου στα Ιεροσόλυμα, κατά την οποία ο λαός έκπληκτος από το θαύμα της ανάστασης του Λαζάρου που είχε προηγηθεί υποδέχτηκε τον Χριστό κρατώντας κλαδιά φοινίκων και βάγια. Σε ανάμνηση εκείνης της υποδοχής κρατάμε κι εμείς αυτή τη μέρα κλαδιά από δάφνη και φοίνικα υποδεχόμενοι τον Κύριο όχι σαν ένα θριαμβευτή, κοσμικό βασιλιά, όπως τον φαντάζονταν οι Ιουδαίοι, αλλά σαν αιώνιο, πνευματικό βασιλιά. Η είσοδος, όμως, του Κυρίου στα Ιεροσόλυμα ήταν και η αρχή της πορείας Του προς το Πάθος. Ήδη οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι είχαν αποφασίσει τη θανάτωσή Του και ο Ιούδας την προδοσία.

Ο Νυμφίος : Γι' αυτό και η Κυριακή των Βαΐων είναι ταυτόχρονα και η έναρξη της Μεγάλης Εβδομάδας. Αυτό είναι εμφανέστερο στον Εσπερινό όπου η Εκκλησία στολίζεται πένθιμα, οι ιερείς φορούν σκουρόχρωμα άμφια σε ένδειξη πένθους. Μπροστά στην Ωραία Πύλη τοποθετείται η εικόνα του Νυμφίου στην οποία ο Χριστός φέρει ακάνθινο στεφάνι.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ:

Είναι αφιερωμένη στη μνήμη του Αγ. Ιωσήφ του παγκάλου, (πολύ καλού) γιου του πατριάρχη Ιακώβ. Τα αδέλφια του Ιωσήφ τον φθονούσαν, γι' αυτό τον έριξαν μέσα σ' ένα λάκκο και κατόπιν τον πούλησαν σε Αιγυπτίους εμπόρους. Υπέφερε πολλά, όμως στο τέλος δοξάστηκε κι έγινε άρχοντας της Αιγύπτου.

Ο Ιωσήφ θεωρείται τύπος του Χριστού για τα παθήματα, την αρετή του, την πραότητα και την ανεξικακία του. Και ο Κύριος φθονήθηκε από τους αρχιερείς, τους Γραμματείς και τους Φαρισαίους και αφού υπέφερε πολλά για τη σωτηρία μας δοξάστηκε με την Ανάστασή Του. Επίσης τη Μ. Δευτέρα τελείται ανάμνηση της ξηρανθείσας συκής. Σύμφωνα με την ευαγγελική διήγηση το θαύμα αυτό έγινε την επομένη της εισόδου του Κυρίου στα Ιεροσόλυμα. Ο Χριστός βλέποντας στο δρόμο μια συκιά, πήγε κοντά της, μα δε βρήκε παρά μόνο φύλλα και της λέει: «Ποτέ πια μην ξαναβγάλεις καρπό!» Κι αμέσως ξεράθηκε η συκιά. Εκείνη η άκαρπη συκιά συμβόλιζε τη συναγωγή των Ιουδαίων που δεν είχε να παρουσιάσει πνευματικούς καρπούς και γι' αυτό καταδικάστηκε από τον Κύριο. Συμβόλιζε ακόμα και κάθε άνθρωπο που δεν έχει πνευματική καρποφορία. Το Ευαγγέλιο του Όρθρου της Μ. Δευτέρας αφηγείται όχι μόνο το επεισόδιο της συκής αλλά και τις παραβολές των δύο γιων (Ματθ. 21, 28-32) και των κακών γεωργών (Ματθ. 21, 33-46), μέσω των οποίων ο Κύριος προείπε την απόρριψη Του ισραηλιτικό λαό. Οι παραβολές αυτές ελέγχθησαν την ημέρα μετά την Κυριακή των Βαΐων και γι' αυτό η Εκκλησία όρισε να διαβάζονται την Μ. Δευτέρα.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ:

Είναι αφιερωμένη στην παραβολή των δέκα παρθένων (Ματθ. 25, 1 – 13). Όμως οι ύμνοι της ημέρας αναφέρονται και στην παραβολή των ταλάντων (Ματθ. 25, 14 – 30) καθώς και στη μέλλουσα κρίση (Ματθ. 25, 31 – 46). Οι τρεις αυτές παραβολές αποτελούν μέρος μιας μεγάλης διδασκαλίας που έκανε ο Χριστός κατ' ιδίαν στους μαθητές Του στο Όρος των Ελαιών λίγες μέρες πριν από το Πάθος Του. Σ' αυτή την

ομιλία περιλαμβάνονται σπουδαίες και βαρυσήμαντες προβλέψεις για την καταστροφή της Ιερουσαλήμ και τη συντέλεια του κόσμου. Ο Κύριος τόνισε ακόμα πως πρέπει να ήμαστε πάντα έτοιμοι να Τον υποδεχτούμε γιατί θα έρθει σε άγνωστο χρόνο. Έτσι, λοιπόν, συμπεραίνουμε πως το γενικότερο θέμα της Μ. Τρίτης είναι η μέλλουσα κρίση. Από την παραβολή των δέκα παρθένων είναι εμπνευσμένο το τροπάριο «Ιδού ο Νυμφίος έρχεται εν τω μέσω της νυκτός...» και ο ακόλουθος ύμνος:

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ:

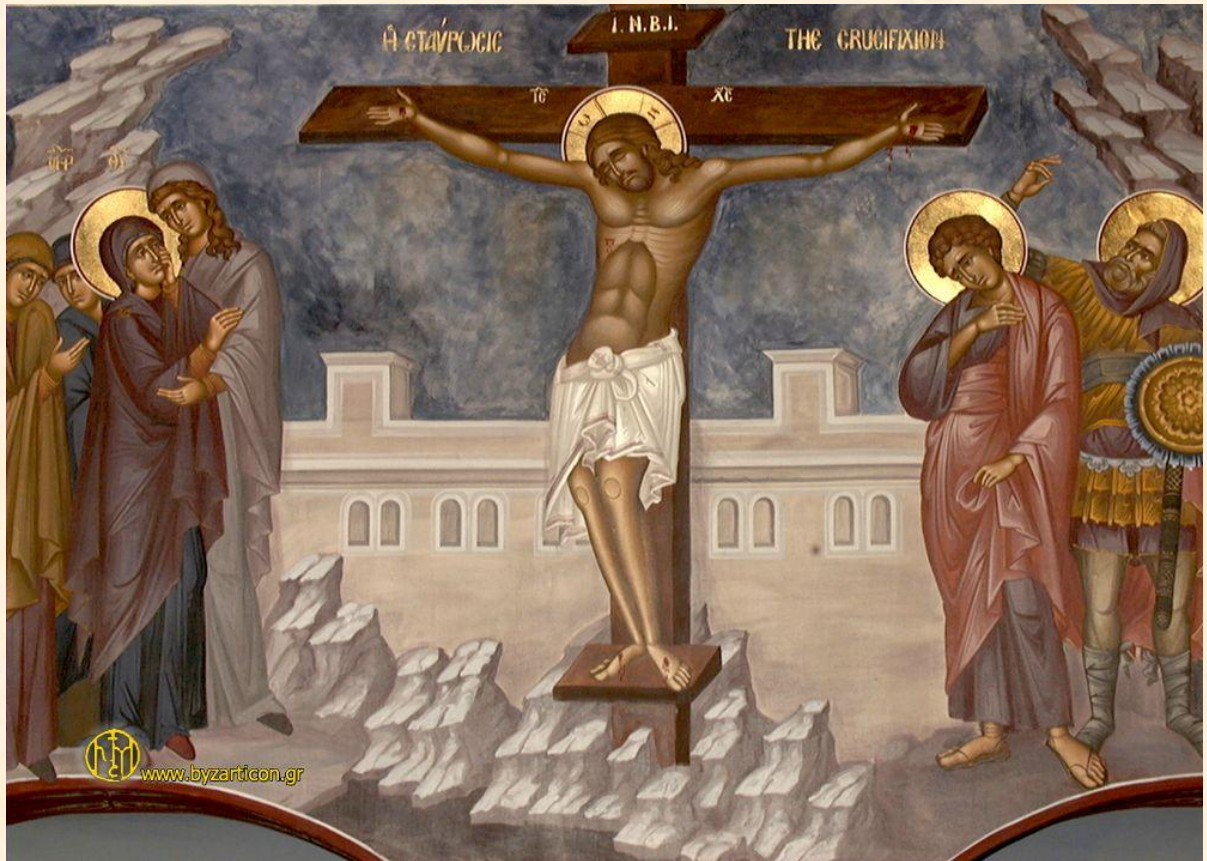
Το συναξάρι της Μ. Τετάρτης αναφέρει ως θέμα την άλειψη του Κυρίου με μύρο από μια γυναίκα πόρνη, γεγονός που συνέβη λίγο πριν από το πάθος Του. Η υμνογραφική παράδοση συγκρίνει την μετάνοια της πόρνης με το φοβερό ολίσθημα του Ιούδα και παραλληλίζει τις δύο ψυχικές καταστάσεις. Η πόρνη ελευθερώνεται από την αμαρτία και μετανοεί, ενώ ο Ιούδας αιχμαλωτίζεται από τη φιλαργυρία και αποχωρίζεται απ' το Θεό. Ιδιαίτερα συγκινητικό είναι το γνωστό «Τροπάριο της Κασσιανής» (γραμμένο από τη μοναχή Κασσιανή) που εκφράζει τη θερμή μετάνοια και εξομολόγηση της αμαρτωλής γυναίκας.

Τη Μ. Τετάρτη η υμνολογία φέρνει στη μνήμη μας και τη σύγκλιση του Συνεδρίου, δηλ. του ανώτατου δικαστηρίου των Ιουδαίων, το οποίο και αποφάσισε τη σύλληψη και την καταδίκη του Κυρίου. Οι ύμνοι της Μ. Τετάρτης αναφέρονται επίσης στην απόφαση του Ιούδα να παραδώσει τον Κύριο και στη συμφωνία του με τους αρχιερείς.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ:

Τα γεγονότα της Μ. Πέμπτης είναι κατά σειρά τα εξής: 1. Ο Ιερός Νιπτήρας, δηλ. το πλύσιμο των ποδιών των Αποστόλων από τον ίδιο τον Κύριο. 2. Ο Μυστικός Δείπνος, δηλ. η παράδοση του μυστηρίου της Θ. Ευχαριστίας από το Χριστό. 3. Η «υπερφυής προσευχή», δηλ. η αγωνιώδης προσευχή του Κυρίου στη Γεσθημανή πριν τη σύλληψή Του. 4. Η προδοσία του Ιούδα, δηλ. η παράδοση του Κυρίου στους Ιουδαίους με φίλημα και η σύλληψή Του.

Ύμνος: «Δέξου και μένα σήμερα Υιέ του Θεού, συμμετοχο στο Μυστικό Σου Δείπνο, δε θα πώ το φοβερό αυτό Μυστήριο στους εχθρούς σου, δε θα σου δώσω φίλημα προδοσίας όπως ο Ιούδας, αλλά σαν το ευγνώμονα Ληστή θα σε ομολογήσω και θα Σε παρακαλέσω: Θυμήσου και μένα Κύριε, στην αιώνια Βασιλεία Σου». (Ερμηνευτική απόδοση).

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ:

Είναι αναμφίβολα η ιερότερη ημέρα της Μ. Εβδομάδας κι αυτό γιατί επιτελούμε ανάμνηση της Σταύρωσης του Κυρίου. Η ακολουθία των Αγίων και Αχράντων Παθών του Κυρίου, όπως ονομάζεται, μας φέρνει στη μνήμη όσα υπέμεινε για χάρη μας ο Κύριος: «τους εμπτυσμούς, τα ραπίσματα, τα κολαφίσματα, τās ύβρεις, τούς γέλωτας, τήν πορφυράν χλαίναν, τόν κάλαμον, τόν σπόγγον, τό όξος, τούς ήλους, τήν λόγχην και πρό πάντων τόν σταυρόν και τόν θάνατον», δηλ. «τους εμπτυσμούς, τα χτυπήματα στο πρόσωπο και στον αυχένα, τις ύβρεις, το γέλωτα, την κόκκινη χλαμύδα, το καλάμι, το σπόγγο, το ξύδι, τα καρφιά, τη λόγχη και κυρίως τη Σταύρωση και το θάνατο». Γίνεται επίσης μνεία του ευγνώμονα ληστή που έλαβε συγχώρηση από τον Κύριο και με τη μετάνοιά του «πρώτος παραδείσου πύλας ανοίξας εισήλθεν». Η Ακολουθία των Αγίων Παθών άρχιζε από το απόγευμα της Μ. Πέμπτης και διαρκούσε όλη τη νύχτα γιατί και η σύλληψη, η δίκη και οι εμπαιγμοί του Κυρίου έγιναν κατά τη νύχτα αυτή. Το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της ακολουθίας είναι η ανάγνωση 12 Ευαγγελίων. Από αυτά, το πρώτο (το Ευαγγέλιο της Διαθήκης) περιλαμβάνει τις υποθήκες του Χριστού προς τους μαθητές και την αρχιερατική προσευχή Του. Τα υπόλοιπα Ευαγγέλια εξιστορούν τη σύλληψη, τη δίκη, τα πάθη, το σταυρικό θάνατο, την ταφή του Κυρίου καθώς και την ασφάλιση του τάφου με τη βοήθεια της κουστωδίας. Μετά την ανάγνωση του πέμπτου Ευαγγελίου γίνεται η

λιτάνευση του Εσταυρωμένου, η τοποθέτηση Του στο μέσο του Ναού καθώς ο χορός ψάλλει αργά και κατανυκτικά το εξής τροπάριο:

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (ἐκ γ'). Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς. Ψευδῇ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις. Ῥάπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ. Ἦλοις προσηλώθη, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας. Λόγῃ ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου. Προσκυνοῦμέν σου τὰ Πάθη Χριστέ. (ἐκ γ'). Δεῖξον ἡμῖν, καὶ τὴν ἐνδοξὸν σου Ἀνάστασιν.

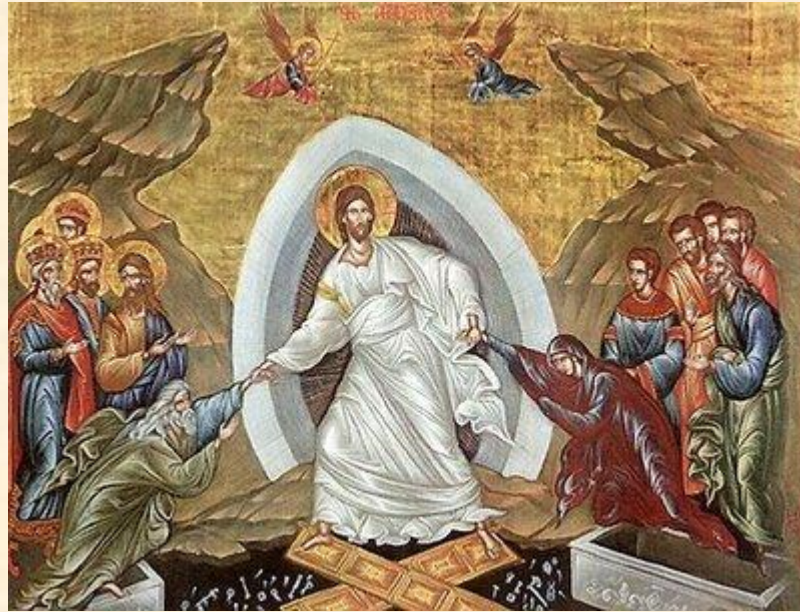
«Σήμερα κρεμιέται πάνω στο ξύλο του Σταυροῦ Εκείνος που κρέμασε τη γη πάνω στα ύδατα. Στεφάνι ἀπὸ ἀγκάθια περιβάλλεται στο κεφάλι ο Βασιλιάς των Ἀγγέλων. Ψεύτικο βασιλικὸ ρούχο φοράει Αυτὸς που ντύνει τον ουρανὸ με νέφη. Καταδέχτηκε να ραπιστεῖ Αυτὸς που στον Ἰορδάνη ποταμὸ ἐλευθέρωσε τον Ἀδάμ. Με καρφιά καρφώθηκε ο Νυμφίος της Εκκλησίας. Με λόγῃ τρυπήθηκε ο Γιος της Παρθένου. Προσκυνούμε τα πάθη Σου Χριστέ. Δείξε μας καὶ την ἐνδοξή Σου Ἀνάσταση».

ΜΕΓΑΛΟ ΣΑΒΒΑΤΟ:

Την ἡμέρα αὐτὴ εορτάζουμε «τὴν θεόσωμον ταφήν καὶ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον» του Κυρίου. Ἡ ταφή βέβαια ἐγίνε τα ἀπόγευμα τῆς Μ. Παρασκευῆς. Ὅμως ἡ Εκκλησία ἐκρίνε ὀρθὸ να ἀφιερῶσει ἰδιαίτερη μέρα πρὸς τιμὴν καὶ μελέτη του μυστηριώδους αὐτοῦ γεγονότος. Ο Χριστὸς ἀναπαύεται μέσα στον τάφο, ὅπως «ἀναπαύθηκε» ὅταν πρωτοδημιούργησε τον κόσμον τὴν ἑβδόμη μέρα. Ὅμως ἀναπαύεται ὡς θεάνθρωπος. Το πανάχραντο σῶμα Του θάπτεται στον τάφο, ἀλλὰ πνευματικὰ ὁ ἴδιος μεταβαίνει στον Ἄδη καὶ συνεχίζει τὸ σωτηριῶδες ἔργο του. Καλεῖ κοντὰ Του ὅλους τοὺς δικαίους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἀπὸ τον Ἀδάμ καὶ τὴν Εὐὰ μέχρι τοὺς ἐσχατοὺς ἀνθρώπους του Θεοῦ, ὥστε να μην λείψει κανεὶς ἀπὸ τὸ παγκόσμιο προσκλητήριον τῆς σωτηρίας, που εἶναι τελικὰ μιὰ ἀναδημιουργία του κόσμου καὶ ολοκλήρωσης τῆς ἀνθρωπότητας. Ἡ κάθοδος αὐτὴ ἦταν τὸ τελειωτικὸ χτύπημα κατὰ του θανάτου. Γι' αὐτὸ ψέλνουμε χαρακτηριστικὰ: “Ὅτε κατήλθες πρὸς τον θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας τὴ ἀστραπή τῆς θεότητος”.

Στὴ βυζαντινὴ εἰκονογραφία ὁ Κύριος παρουσιάζεται κατερχόμενος στον Ἄδη με δόξα κρατώντας τον τίμιον Σταυρὸ Του. Συντρίβει τὶς πύλες του Ἄδη καὶ ἀνασύρει ἀπὸ ‘κει τον Ἀδάμ, τὴν Εὐὰ, τον Ἄβελ, τοὺς Πατριάρχες, τοὺς προφῆτες καὶ ὅλους τοὺς δικαίους τῆς Π. Δ.

Στον ὀρθρον του Μ. Σαββάτου ψάλλονται τὰ Εγκώμια, δηλ. σύντομα τροπάρια που ἐξιστοροῦν τὰ πάθη του Κυρίου, ἐξυμνοῦν τὴν ταφή του καὶ διασαλπίζουν τὴ νίκη Του κατὰ του θανάτου. Πρὸς τὸ τέλος του Ὄρθρου γίνεται καὶ περιφορὰ του Επιταφίου γύρω ἀπὸ τοὺς δρόμους τῆς ἐνορίας.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ:

Το Πάσχα ήταν αρχαιότατη ιουδαϊκή γιορτή που τελούνταν τη νύχτα της 14ης προς τη 15η του μηνός Νισάν. Οι Ιουδαίοι γιόρταζαν την απελευθέρωσή τους από την δουλεία των Αιγυπτίων κατόπιν της σφαγής των πρωτότοκων των Αιγυπτίων, απ' την οποία διέφυγαν τα δικά τους πρωτότοκα χάρη στο αίμα του αμνού με το οποίο άλειψαν τις πόρτες των σπιτιών τους. Η λέξη πάσχα (=διάβαση) υπενθυμίζει τη θαυμαστή διάβαση της Ερυθράς θάλασσας από τους Ισραηλίτες και γενικότερα τη διάβασή τους από τη δουλεία στην ελευθερία. Όμως τα γεγονότα εκείνα ήταν συμβολικά και προφητικά. Το ιουδαϊκό Πάσχα ήταν τύπος του χριστιανικού. Ο πασχάλιος αμνός των Ιουδαίων ήταν σύμβολο και τύπος του αληθινού πασχάλιου αμνού, του Χριστού, που θυσιάστηκε για μας και με το αίμα του εξαγόρασε την ελευθερία μας από την δουλεία της αμαρτίας. Κατά δε θεία οικονομία η θυσία του Κυρίου συνέπεσε με το ιουδαϊκό πάσχα, που εκείνο το έτος έτυχε να είναι Σάββατο. Ο Κύριος σταυρώθηκε και πέθανε την Παρασκευή, το βράδυ όπου οι Ιουδαίοι έτρωγαν τον πασχάλιο αμνό και αναστήθηκε μετά το Σάββατο, δηλ. την πρώτη μέρα της εβδομάδας η οποία γι' αυτό το λόγο ονομάστηκε Κυριακή. Η πασχαλινή ακολουθία είναι ιδιαίτερος λαμπρή. Ξεκινά στις 12, μεσάνυχτα του Μ. Σαββάτου με τον Όρθρο και συνεχίζει με την Θ. Λειτουργία. Στην τελετή της Ανάστασης ψέλνουμε χαρούμενα όλοι μαζί, πολλές φορές το «Χριστός ανέστη».

Το απόγευμα της Κυριακής του Πάσχα τελείται ο Εσπερινός της Αγάπης. Κατά τη διάρκειά του διαβάζεται η ευαγγελική περικοπή που εξιστορεί την εμφάνιση του Κυρίου στους δώδεκα μαθητές την ημέρα της Ανάστασής Του. Το Ευαγγέλιο αυτό διαβάζεται σε όσο το δυνατόν περισσότερες γλώσσες για να κηρυχθεί σ' όλα τα έθνη ότι «Χριστός εγερθείς εκ νεκρών, απαρχή των κεκοιμημένων εγένετο».

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

Ακούστε
τον διαδικτυακό
ραδιοφωνικό σταθμό
της Ενορίας
Αγίας Τριάδος
Βύρωνος

www.agiatriadavyrona.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ: π. ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
210-76.60.859

ΠΕΡΑΣΕ ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΥ...

**«Λίγα λόγια για τον διαδικτυακό Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ενορίας Αγίας Τριάδος
Βύρωνος, της Ιεράς Μητροπόλεως Καισαριανής, Βύρωνος και Υμηττού.**

Καλώς ήλθατε στο διαδικτυακό Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ενορίας Αγίας Τριάδος Βύρωνος-Αττικής, της Ιεράς Μητροπόλεως Καισαριανής, Βύρωνος και Υμηττού.

Με τη χάρη του Θεού, τις Πατρικές Ευλογίες και την Αγάπη του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας, Καισαριανής, Βύρωνος και Υμηττού κ.κ. Δανιήλ, στις 18 Απριλίου 2013 ο διαδικτυακός Ραδιοφωνικός Σταθμός της Ενορίας μας έγινε πραγματικότητα.

Στόχος του Ραδιοφωνικού αυτού Σταθμού είναι να μεταδώσει στα πέρατα της Οικουμένης το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, τα δόγματα της πίστεώς μας, τους λόγους των Αγίων Πατέρων μας, την Ιερά Παράδοσή μας, τις Ιερές Ακολουθίες μας αλλά και να ασχοληθεί με θέματα που απασχολούν τους νέους μας.

Ελπίζουμε, αφ' ενός πολύ σύντομα να καταφέρουμε να εκπέμπουμε ένα 24ωρο πρόγραμμα πλούσιο σε πνευματική τροφή και αφ' ετέρου ο Ραδιοφωνικός αυτός Σταθμός να γίνει μια όμορφη και απαραίτητη πνευματική παρέα για όλους εσάς.

Υπεύθυνος για αυτό το εγχείρημα είναι ο **π. Στέφανος Κωστόπουλος** προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αγίας Τριάδος Βύρωνος και έμπρακτος συμπαράστατης ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Καλλίνικος Νικολάου Ιεροκήρυκας και υπεύθυνος για το Internet της Ιεράς Μητροπόλεώς μας.

Τέλος θα θέλαμε από καρδιάς να ευχαριστήσουμε τον Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη π. Αναστάσιο Τασόπουλο, Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς Μητροπόλεώς μας, καθώς επίσης όλους τους Πατέρες και το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο της Ενορίας μας για την στήριξη και την αγάπη που έδειξαν στη προσπάθειά μας αυτή.

Εύχομαι η Αγία Τριάδα να σκεπάσει, να στηρίξει και να στερεώσει το εγχείρημά μας προς δόξα Θεού και μόνο!

Αδελφοί μου καλή ακρόαση!»

Κάπως έτσι ξεκινήσαμε το ταξίδι μας αυτό μέσω του διαδικτυακού Ραδιοφωνικού Σταθμού της Ενορίας μας **πριν από ένα χρόνο, στις 18 Απριλίου 2013.**

Οι δυσκολίες αυτού του ταξιδιού ήταν πολλές και υπαρκτές. Ο στόχος μας όμως, για ένα Ορθόδοξο ραδιόφωνο όπου η φωνή του ευαγγελίου θα φτάνει στα πέρατα της οικουμένης, ήταν και παραμένει τόσο δυνατός που και αυτές οι δυσκολίες με τη χάρη του Τριαδικού Θεού μπόρεσαν να αντιμετωπιστούν.

Θα θέλαμε από καρδιάς να ευχαριστήσουμε τον Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας, Μητροπολίτη Καισαριανής, Βύρωνος και Υμηττού **κ.κ. Δανιήλ** που με πνευματική καθοδήγηση και πατρική αγάπη αγκάλιασε και στήριξε την προσπάθειά μας αυτή. Ευχόμαστε Σεβασμιώτατε ο Πανάγαθος Θεός Σεβασμιώτατε να Σας ενδυναμώνει στην Αρχιερατική Σας διακονία!

Αυτή η πορεία συνεχίζεται αδελφοί μου!

Συνεχίζεται με πυξίδα και αρχηγό τον **Κύριο μας Ιησού Χριστό! Συνεχίζεται** εκπέμποντας, εκτός από το λόγο του Ευαγγελίου, λόγο Πνευματικό, λόγο Ελπίδος, Αγάπης και Παρηγοριάς! Λόγο Ορθόδοξο και Ελληνικό!

Καλή Ακρόαση!

π. Στέφανος Κωστόπουλος

Υπεύθυνος διαδικτυακού Ραδιοφωνικού Σταθμού

Ο Ιερός Καθεδρικός Ναός της Αγίας Τριάδος Βύρωνος

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία: διαρκῆς Πεντηκοστή

π. Ἀθαν. Γιέβτις

Ποιὸς εἶναι ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός; Ποιὸς εἶναι σὲ Αὐτὸν ὁ Θεὸς καὶ ποιὸς ὁ ἄνθρωπος; Πῶς γνωρίζεται ὁ Θεὸς στὸν Θεάνθρωπο καὶ πῶς ὁ ἄνθρωπος; Τί ἐδώρησε σέ μᾶς τοὺς ἀνθρώπους ὁ Θεὸς ἐν τῷ Θεανθρώπῳ; Ὅλα αὐτὰ τὰ φανερῶνει σέ μᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ «Πνεῦμα τῆς ἀληθείας». Μᾶς ἀποκαλύπτει δηλαδὴ ὅλη τὴν ἀλήθεια γιὰ Αὐτόν, γιὰ τὸν Θεὸ ἐν Αὐτῷ καὶ γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ γιὰ τὸ τί χάρισε σ' ἐμᾶς μ' ὅλα αὐτά. Αὐτὸ ἐπίσης ἀπείρως ξεπερνᾷ κάθε τί πὺν οἱ ἀνθρώπινοι ὀφθαλμοὶ εἶδαν καὶ τοῖς ὠσὶν αὐτῶν ἠκούσθη καὶ ἡ καρδιά αὐτῶν κάποτε αἰσθάνθηκε.

Μὲ τὴν ἑνσαρκὴ ζωὴ του στὴ γῆ ὁ Θεάνθρωπος ἐγκαθίδρυσε τὸ Θεανθρώπινό του Σῶμα, τὴν Ἐκκλησία, καὶ μὲ αὐτὴν προετοιμάζει τὸν γήινο κόσμον γιὰ τὴν ἔλευση καὶ τὴ ζωὴ καὶ τὴ δραστηριότητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ψυχῆς Αὐτοῦ τοῦ Σώματος.

Τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς τὸ Ἅγιο Πνεῦμα κατήλθε ἐξ οὐρανοῦ στὸ Θεανθρώπινο σῶμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ γιὰ πάντα παρέμεινε σὲ Αὐτὸ σὰν Πᾶν-Ζωοποιὸς ψυχὴ Αὐτοῦ. Αὐτὸ τὸ ὁρατὸ θεανθρώπινο σῶμα τῆς Ἐκκλησίας συγκροτοῦν οἱ Ἅγιοι Απόστολοι μὲ τὴν πίστη των στὸν Θεάνθρωπο Ἰησοῦ Χριστὸ ὡς Σωτῆρα τοῦ κόσμου καὶ ὡς τέλειου Θεοῦ καὶ ὡς τέλειου ἀνθρώπου. Καὶ ἡ κάθοδος καὶ ἡ σύνολη δραστηριότητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στὸ Θεανθρώπινο σῶμα τῆς Ἐκκλησίας ἔρχεται ἀπὸ τὸν Θεάνθρωπο καὶ ἐξαιτίας τοῦ Θεανθρώπου.

Κάθε τί στην Θεανθρώπινη Οικονομία της σωτηρίας προήλθε από τὸ Θεανθρώπινο πρόσωπο τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τέλος, ἀκόμη ὅλα συνοψίζονται καὶ ὑπάρχουν στὴν κατηγορία τῆς θεανθρωπότητας ἀκόμη καὶ ἡ δραστηριότητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Κάθε ἐνεργητικότητα Αὐτοῦ στὸν κόσμον εἶναι ἀχώριστη ἀπὸ τὸ θεανθρώπινο ἀνδραγάθημα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου. Ἡ Πεντηκοστή μὲ ὅλες τὶς αἰώνιες δωρεές τῆς Τριαδικῆς Θεότητος καὶ Αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος προσδιόριζε τὴν Ἐκκλησία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων δηλαδὴ τῆς Ἁγίας Ἀποστολικῆς πίστεως, τῆς Ἁγίας Ἀποστολικῆς παράδοσης, τῆς Ἁγίας Ἀποστολικῆς ἱεραρχίας, ἀκόμη καὶ κάθε τί Ἀποστολικοῦ ποὺ εἶναι θεανθρώπινο.

Ἡ Ἁγία πνευματικὴ ἡμέρα ἡ ὁποία ἄρχισε μὲ τὴν Ἁγία Πεντηκοστή ἀδιάκοπα συνεχίζεται στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μὲ ἀνείπωτη πληρότητα ὅλων τῶν θεϊκῶν δωρεῶν καὶ ζωοποιῶν δυνάμεων. Κάθε τί στὴν Ἐκκλησία ὑπάρχει ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ πολὺ μικρὸ καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ ὑπερμέγεθες. Ὅταν ὁ ἱερεὺς θυμιάζοντας στὴν Ἐκκλησία παρακαλεῖ τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστὸ νὰ καταπέμψῃ τὴν χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀλλὰ καὶ ὅταν τὸ ἀνέκφραστο θαῦμα τοῦ Θεοῦ ἡ Ἁγία Πεντηκοστή πρὶν ἀπὸ τὴν χειροτονία τοῦ ἐπισκόπου ἐπαναλαμβάνεται καὶ δίδει ὅλο τὸ πλήρωμα τῆς χάριτος καὶ μὲ αὐτὸ πασιφανῶς μαρτυρεῖ ὅτι ὅλη ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας συγκροτεῖται ἐν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι μὲ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο στὴν Ἐκκλησία καὶ ἡ Ἐκκλησία εἶναι μὲ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο στὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό. Ὁ Κύριος εἶναι ἡ κεφαλὴ καὶ τὸ σῶμα τῆς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἤδη τῆς θεανθρώπινης οἰκονομίας τῆς σωτηρίας τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο συνδέθηκε μὲ τὸ θεμέλιο τῆς Ἐκκλησίας δηλαδὴ μὲ τὸ θεμέλιο τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ « τοῦ Λόγου κτίσας τὴν σάρκωσιν».

Στὴν πραγματικότητα κάθε ἅγιο μυστήριον καὶ ὅλες οἱ θεῖες ἀρετὲς εἶναι μία ἁγιοπνευματικότης. Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο διὰ μέσου αὐτῶν ἔρχεται σὲ ἐμᾶς καὶ ἐντὸς ἡμῶν. Αὐτὸ κατέρχεται οὐσιωδῶς ποὺ σημαίνει ἀληθινὰ καὶ οὐσιαστικὰ μὲ ὅλες τὶς θεϊκὲς του σημαντικὲς ἐνέργειες. Αὐτὸ – ὁ πλοῦτος τῆς θεότητος. Αὐτὸ – τὸ πλήρωμα τῆς χάριτος. Αὐτὸ – ἡ χάρις καὶ ἡ ζωὴ κάθε ὑπάρξεως. Εἶναι αἰώνιον καὶ Διαθηκικὸ Εὐαγγέλιον. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα κατοικεῖ σέ μᾶς καὶ ἐμεῖς σ' Αὐτόν. Αὐτὸ καὶ μόνο μαρτυρεῖ τὴν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σέ μᾶς. Ἐμεῖς μὲ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο ζοῦμε ἐν Χριστῷ καὶ Αὐτὸς σέ μᾶς. Μάλιστα αὐτὸ τὸ γνωρίζουμε « ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν» (Α' Ἰω.3,24).

Μὲ μία λέξη ὅλη ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας σὲ ὅλες τὶς δικές τες ἀναρίθμητες θεανθρώπινες πραγματικότητες ὁδηγεῖται καὶ χειραγωγεῖται ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο τὸ ὁποῖο πάντοτε εἶναι τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ (Γαλ.4,6). Γι' αὐτὸ ἔχει γραφεῖ στὸ Ἅγιο Εὐαγγέλιο «εἰ δὲ τὶς Πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν Αὐτοῦ» (Ρωμ. 8,9).

Ὁ χερουβικὰ μνηθεὶς στὸ θεανθρώπινο μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας σὰν τὸ πιὸ ἀγαπητὸ πᾶν-μυστήριον τοῦ Θεοῦ ὁ Μέγας Βασίλειος διακηρύσσει τὸ παναληθές καὶ χαρμόσυνο μήνυμα «Τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιο ἀρχιτεκτονεῖ Ἐκκλησία Θεοῦ».

Ἀπὸ τὸ βιβλίον: Βίος τοῦ π. Ἰουστίνου Πόποβιτς

Ἑκδ. Ν. Παναγόπουλου

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

ΙΕΡΟΣ
ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΣ ΝΑΟΣ
ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ
ΒΥΡΩΝΟΣ

Κορυτσάς 1 & Κωνσταντιλιέρη, 161 31 Βύρωνας,
Τηλ. 210 7660 859 - fax: 213 0291680
www.agiatriadavyrona.gr Email: agia_triada@hotmail.gr

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΑΝΗΓΥΡΕΩΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ 8ην Ιουνίου έ.ξ.

Ώρα 7.00 μ.μ. Μέγας Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός χοροστατοῦντος τοῦ
Σεβ. Μητροπολίτου μας κ.κ. ΔΑΝΙΗΛ.

ΔΕΥΤΕΡΑ 9ην Ιουνίου έ.ξ.

Ώρα 7.00 π.μ. Ὅρθρος.

Ώρα 8.30 π.μ. Πολυαρχιερατικόν Συλλειτουργῶν προεξάρχοντος τοῦ
Σεβ. Μητροπολίτου μας κ.κ. ΔΑΝΙΗΛ.

Ώρα 10.30 π.μ. Λιτάνευσις Ἱερᾶς Εἰκόνης διὰ τῶν ὁδῶν:
Ἀγίας Σοφίας - Χρ. Σμύρνης - Κύπρου - Ἀγίας Σοφίας -
Κωνσταντιλιέρη - Ἱ. Ναός.

Ώρα 6.00 μ.μ. Ἑσπερινός καί Ἱερά Παράκλησις εἰς τήν Ἁγίαν Τριάδα.

Ώρα 7.30 μ.μ. Παραδοσιακοί χοροί εἰς τόν προαύλειον χώρον
τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΤΗΛ. Ι.Ν.: 210-7660859

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ:

Ν. ΕΛΒΕΤΙΑ - ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΕΑ (203-204)
ΑΚΑΔΗΜΙΑ - ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ - ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ - ΑΚΑΔΗΜΙΑ (054)
ΓΛΥΦΑΔΑ - ΒΥΡΩΝΑ - ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ - ΓΛΥΦΑΔΑ (140)
ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ - ΣΥΝΤΑΓΜΑ (209)
ΤΡΟΛΕΪ: ΠΑΤΗΣΙΑ - Ν.ΕΛΒΕΤΙΑ ΒΥΡΩΝΑ - ΠΑΤΗΣΙΑ (11)

Το Ιερό Παρεκκλήσιο μας.

Η Αγία Βαρβάρα Βύρωνος

Το Ιερό Παρεκκλήσιο μας.

Ο Άγιος Λάζαρος Βύρωνος

Το Ιερό Παρεκκλήσιο μας.

Παναγία Γοργουπήκοος-Άγιοι Ανάργυροι

ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ

Ευχαριστούμε θερμα τον Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας **κ.κ. Δανιήλ**, που από την πρώτη στιγμή αγκάλιασε και στήριξε την έκδοση του Ψηφιακού Περιοδικού της Ενορίας μας.